New York

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

New York

U2

-

All that you can’t leave behind

Lletra original

In New York freedom looks likeToo many choicesIn New York I found a friendTo drown out the other voicesVoices on a cell phoneVoices from homeVoices through the hard sellVoices down a stairwellIn New YorkJust got a place in New YorkIn New York summers get hotWell into the hundredsYou can walk around the blockWithout a change of clothingHot as a hair dryer in your faceHot as handbag and a can of maceNew YorkI just got a place in New YorkNew York, New YorkIn New York you can forgetForget how to sit stillTell yourself you will stay inBut it's down to AlphavilleNew York, New York, New YorkNew York, New York, New YorkThe Irish been coming here for yearsFeel like they own the placeThey got the airport, city hallThis fall, this fall They even got the policeIrish, Italians, Jews and HispanicsReligious nuts, political fanaticsAnd still, how can we not like New YorkThat's where I lost youNew YorkNew York, New YorkIn New York I lost it allTo you and your vicesStill I'm staying on to figure outMidlife crisisI hit an iceberg in my lifeYou know I'm still afloatYou lose your balance, lose your wifeIn the queue for the lifeboatYou better put the women and children firstBut you've got an unquenchable thirst for New YorkNew YorkNew YorkNew York, New YorkIn the stillness of the eveningWhen the sun has had its dayI heard your voice whisperingNew, New York

Lletra traduïda

En Nueva York la libertad parece tener muchas opciones en Nueva York encontré un amigo para ahogar las otras voces voces en el telefono celular voces del hogar voces de la venta dura voces por la escalera en Nueva York, tengo un lugar en Nueva York. En Nueva York el verano se pone caliente, y llega a los cientos no podes dar una vuelta a la manzana sin cambiarte de ropa caliente como un secador de pelo en tu cara caliente como un bolso de mano y una lata de en Nueva York, tengo un lugar en Nueva York. Nueva York, Nueva York. En Nueva York te podes olvidar, olvidar de cómo sentarte derecho y quieto te dices que te vas a quedar pero es hasta Alphaville. Nueva York, Nueva York, Nueva York Nueva York, Nueva York, Nueva York Los irlandeses han venido aquí durante años se sienten los dueños del lugar tienen el aeropuerto, la municipalidad, concreto, asfalto, hasta tienen a la policia irlandeses, italianos, judios e hispanos, fanaticos religiosos, fanaticos políticos en el estofado viviendo felizmente, no como tu y yo, aquí es donde te perdi, en Nueva York. Nueva York, Nueva York Nueva York, Nueva York En Nueva York lo perdí todo por ti y tus vicios pero aun así me quedo para encontrarle sentido a mi crisis de la edad media choque con un iceberg en mi vida pero tu sabes que aun me mantengo a flote pierdes tu equilibrio, pierdes a tu esposa en la cola para el bote salvavida Tienes que poner a las mujeres y los niños primero pero tienes una sed insaciable por Nueva York Nueva York, Nueva York Nueva York, Nueva York En la quietud de la tarde cuando el sol ya tuvo su día escucho tu voz suspirando ven aquí pequeño Nueva York, Nueva York

... Déu sota l’asfalt.

Presses, fums, sobredosis d'informació, atabalament de veus, cacofonia, agressions visuals, ritme de semàfors, retícula de carrers, retícula de finestres, retícula d'horaris, problemes de veïns, la feina, la ràdio de fons en tot moment, la tele, els anuncis, el supermercat, l'ascensor cansat d'escoltar xerrades sobre un temps exterior que ell mai veu, passadissos de metro inacabables, pidolaires bruts a les cantonades, conversació supèrflua de café, les darreres modes de vestits, músiques i tabacs... heus aquí el marc de fons per cercar Déu. La ciutat és el nou claustre i la nova capella del monjo de l'asfalt. Estàs disposat a cercar Déu entre el formigó?.

Déu sota l’asfalt de Barcelona.

Un matí de pluja Aquest matí he sortit de casa i plovia. No portava paraigües i m'ha fet mandra tornar enrera per anar-lo a busacar. Era tard i com sempre anava amb el temps just. El paissatge canvia molt quan plou. Hi ha més cotxes, la gent sembla més atabalada, les motos esquitxen els vianants i l'asfalt es mostra molt agraït perquè es remulla. Sóc a l'estació del metro i diuen que hi ha hagut innundacions i el primer convoi trigarà encar un quart d'hora en arribar. No m'atreveixo a agafar un taxi. Al carrer hi ha molt de trànsit i encara es faria més tard. Em tranquil·litzo, m'espero a l'andana, assegut en un banc, i observo: Una noia, vestida de negre, amb un posat aborrit i trist porta les ungles pintades de morat, els cabells amb tocs de color platejat, unes llargues mitjes negres i una mirada perduda. Veig tres senyores, deuen tenir uns quaranta anys. Parlen en veu molt alta. Diuen que els preus dels mobles s'han pujat, no entenc què diuen del carrer Mandri i del Passeig de la Bonanova. Dedueixo que van a treballar a les llars d'unes famílies benestants de la part alta de la ciutat. Un senyor, baixet, d'uns seixanta anys que porta un paquet amb dificultat, i amb la cara molla d'aigua que eixuga amb el mocador, es queixa de la pluja i del seu fill que li fa fer aquesta feina, precisament avui. M'ho diu a mi i me'l miro assentint. Un noi d'uns quinze anys amb una carpeta sota el braç. L'observo de reüll: fotografies, enganxines, rock català, i alguns cantants anglesos de moda. Em pregunta l'hora i em demana un cigarret. No en porto. Li ho dic i se'n va contrariat. L'andana comença a omplir-se. Augmenta el soroll, comentaris, alguns crits. Passa, entre la gent, un empleat del metro, amb gestos de que ell no sap res. La gent l'increpa. Entra, per fi, en el refugi que suposa la cabina de l'andana. Un altaveu dóna una informació. No s'entén res. Ho repeteix. Sembla que diu "fins a Urquinaona". I jo, Senyor, sóc aquí. Enmig de la teva humanitat que tant t'estimes. Homes i dones que esperen, que pateixen, que lluiten i que ben segur et coneixen poc. Però tu ets amb ells. T'intueixo darrera la noia vestida de negre que busca una altra cosa, en les senyores, treballadores com tu, en l'home que ha de carregar aquell paquet sense saber el perquè, en l'adolescent que no s'acaba de trobar a sí mateix... i en tot aquest poble que, sota terra, està esperant el metro en un matí de pluja del mes de Febrer. **"Pregària des de la vida"**Quadrens EidesPere Borràs sj